

Preek

Prediking n.a.v.: Efeziërs 4: 8 (NBV)

Daarom staat er: 'Toen Hij opsteeg naar omhoog, voerde Hij gevangenen mee en schonk Hij gaven aan de mensen.'

Luther stelde aan catechisanten ooit de in onze oren absurd klinkende vraag: 'Wie van jullie wil er naar de hel?' Niemand stak z'n hand op. Daarop vroeg hij: 'Wie wil er naar de hemel?' Alle handen natuurlijk omhoog. Op één na. Verbaasd vroeg Luther: 'Waar wil jij dan heen?' 'Gewóón, naar huis!'

Wie dat ook doet, is de Here Jezus. Veertig dagen na Zijn opstanding nam Hij afscheid van leerlingen én ging Hij naar Huis. Ja, dat roept als vanzelf gevoel van gemis op. Hij is níet meer bij ons. Maar heden zegt Paulus precies het tegenovergestelde. Na Zijn Hemelvaart is Jezus nèt als God geworden.

Hij is nergens níet. Héél 't al is van Hem vervuld. Niets of niemand ter wereld kan ons nog van Christus scheiden. Hij is ook op die plaatsen aanwezig waar wij Hem niet één-twee-drie zouden verwachten. Hij is ook op 'gesloten afdelingen'. Of het nu die van een gevangenis is of die van een ziekenhuis.

Vergelijk het hiermee. Als het heelal een boek is, staat de Here Jezus niet ergens op een bladzijde in dat boek, maar heeft Hij het boek in handen en bladert erin. Zo houdt Hij ook ons leven in handen. Wáár we ook zijn. Hemelvaart betekent: wij bevatten Hem niet, maar Hij is het die ons leven ómvat.

Paulus zegt 't zo: Daarom staat er: 'Toen Hij opsteeg naar omhoog, voerde Hij gevangenen mee en schonk Hij gaven aan de mensen.' Hiermee haalt de apostel een tekst uit de Psalmen (68:19) aan. En die gaat terug op koning David, die na overwinning op de Jebusieten de ark naar Jeruzalem brengt.

Paulus ziet Jezus als Davids Zoon op dezelfde wijze binnengaan in het hemels Jeruzalem. Dit alles na Z'n aarde- en een hellevaart. En hij ziet Hem in gezelschap van 'gevangenen'. En wie zijn dat? Mensen, die zich hebben laten vangen door de liefde van Christus. Burgers van een rijk in de hemel (Fip.3:30).

Ontruikt aan de macht van satan, die ons níet meer voorgoed opsluiten kan. Wèg uit de gevangenis van angst en zorgen, van somberheid en twijfel, ongelooft en dood. Naar nieuw leven: 't geloof waardig (vs.1). Op Hemelvaartsdag is er niet enkel beweging van beneden naar boven, maar ook het omgekeerde.

Hemelvaart betekent níet: Jezus met pensioen! Het doek is gevallen en nu profiteert Hij van een hemelse winstdelingsregeling. Hemelvaart is dan ook geenszins 't opgeven van de aarde, maar juist een vasthouden daaraan. Na Hemelvaart van Christus begint Handelingen dan ook met áárdse daden der apostelen.

Daarom staat er óók: Gaven schonk Hij aan de mensen. Voordat we aan de vraag toekomen wélke gaven, is de eerste vraag deze: 'Kan die hoge Heer wel iets aan mij kwijt? Of zit mijn koelkast nog eivol? Met lekkere dingen van mezelf? Nee, van nature leef ik niet graag van de gééf. Als zijnde aangewezen op...

Donderdag 29-05-2014 10.00
hemelvaartsdienst
Voorganger: Ds Laseur (wijkpredikant)
Thema: Vaarwel en tot ziens!

Bij gaven lijkt Paulus vooral gedacht te hebben aan die der Geest, die ons brengen wil tot volledige óvergave van het eigen leven aan God. Voorbeeld: ds. Overduin (1902-1982) in 'Hel en hemel van Dachau'. Op een bepaald moment wijst een SS-officier hem op de schoorstenen van de gaskamers en zegt...

'Die rook zal je hemelvaart zijn!' Het enige wat Overduin zei, is dit: 'Maar m'n geloof kun je níet mee verbranden. Zulke overgave is gave. Gave van de Geest. Ons bepalend bij Hem, die op Hemelvaartdag niet enkel 'vaarwel' zei, maar ook 'tot spoedig ziens'! Eindelijk Thuis: wij bij Hem en Hij bij ons! Amen.